

عنوان مقاله:

تأثیر سیاست های نئولیبرالیستی دولت بر مدیریت همه گیری کرونا: مطالعه ای موردی در ایران

محل انتشار:

همایش بین المللی تحولات جهانی در عصر کرونا و پسا کرونا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

رسول افصلی - دانشیار، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران. دارای دکترای جامعه شناسی از دانشگاه تهران، محورهای مطالعاتی: آسیب های اجتماعی ایران و نویسنده مقالات متعدد به زبان فارسی و انگلیسی

سحرالسادات موسوی نسب رابری - دانشجوی کارشناسی ارشد کارشناسی ارشد، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بحران کرونا در عرصه سیاست بیش از هر چیز با «دولت قوی و ضعیف» گره خورده است. برپایه همین مسئله، کشورها بر اساس سیاست های اتخاذی خود در برابر همه گیری کرونا تقسیم بندی می شوند. به طور کلی، با مطالعه سیاست های کشورها و میزان موفقیت آنان در قبال این بیماری می توان گفت که کشورهای دارای سیاست های اقتصادی رفاهی (سوسیالیستی) موفق تر از دولت های نئولیبرال بوده اند. مسئله اصلی در این مقاله این است که تا چه اندازه، عدم موفقیت دولت ایران در قبال مدیریت بحران کرونا ناشی از سیاست های نئولیبرالیستی آن در عرصه اقتصادی و خدمات اجتماعی بوده است. در کشورهای حوزه اسکندیناوی- به ویژه در سوئد، فنلاند و آلمان- یا در کشورهای کمتر نئولیبرال- مانند چین، کره جنوبی، تایوان و سنگاپور- دولت رفاه الگوهای مدیریتی موفقیت آمیزی را در مقابله با همه گیری کرونا خلق کرد. در مقابل، در کشورهای دارای سیاست های اقتصادی نئولیبرالیستی- مانند آمریکا و ایتالیا- سیاست های مدیریتی موفقیت آمیز نبوده و با شکست مواجه شده است. هدف اصلی این مقاله این است که این مسئله به طور موردی در ایران بررسی شود. قلمرو مکانی این تحقیق کشور ایران است و به لحاظ زمانی تحولات دوساله اخیر بررسی شده است. روش تحقیق در این مقاله تحلیلی- توصیفی و ش یوه گردآوری داده ها و اطلاعات کتابخانه ای و تحلیل داده های ثانویه است. ایران از جمله کشورهایی است که طی سه دهه اخیر سیاست های نئولیبرالی در حوزه های اقتصادی و اجتماعی آن رشد فزاینده ای داشته است. خصوصی سازی در عرصه بهداشت و سلامت در ایران که از دو دهه اخیر شدت گرفته است باعث ظهور مافیای پزشکی شده و رشد سرسام آور تورم و گرانی توان استفاده بخش غالب جامعه را از خدمات پزشکی سلب کرده است. سیاست های نئولیبرالیستی در عرصه بهداشت و سلامت، شکاف طبقاتی و گسترش حوزه پیرامونی کشور را در مقابل مناطق مرکزی آن در پی داشته است. بحران کرونا و آثار و پیامدهای آن در مناطق کشور نشان داد که سیاست های نئولیبرالیستی در این حوزه، توان مدیریتی دولت و مداخله گری آن را در کنترل آثار بحران، به خصوص در طبقات پایین اجتماعی، کاهش داده است. مصادیق و شواهد نشان داد که کرونا در کشورهای دارای سیاست های نئولیبرالیستی، به خصوص در ایران، قادر به شکستن مرزهای طبقاتی نبوده و بی عدالتی ناشی از اتخاذ این سیاست ها در حوزه سلامت و بهداشت باعث آسیب پذیر شدن طبقات ضعیف جامع در مقابل طبقات بالا شده است. همین مسئله مدیریت آن را با شکست مواجه کرده است. با توجه به تجربه کشورهای موفق، اجرای سیاست های برنامه ریزی شده و مداخله گرایانه در حوزه بهداشت و سلامت راهبرد مناسبی برای غلبه بر بحران همه گیری کروناست.

کلمات کلیدی:

ایران، سیاست های رفاهی، سیاست های نئولیبرالیستی، کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1416077>

